

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

De dumme Mandfolk (Sofus Wolder, DK, 1913)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1103 (pdf: p. 2-13)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

De dumme Mandfolk!Lunik Lolau.

Mary og Lily er gode Veninder. De sætter megen Pris paa hinandens Selskab, men Tiden falder dem undertiden noget lang. De er begge i Backfisch-Alderen, og de nærer søde endnu uopfyldte Forventninger om at gøre Lykke, se sig tilbedte, omsværmet...

En Dag, som de sidder - først i livlig Pludren, der imidlertid ganske gradvis gaar over i aabenbar Kedsomhed, faar Mary pluselig en Idé. Hun springer hen til Skrivebordet, tager Papir og Blæk og sætter sig til at skrive; dog skubber hun den nysgerrige Lily bort; sidstnævnte maa ikke se Resultatet af den pludselige Skrivelyst forinden Mary er færdig. Da Lily omsider er ved at sprække af Nysgerrighed er ogsaa Mary færdig, og idet hun med en triumpherende Mine rækker Papiret over til Lily, afventer hun spændt dennes Overraskelse ved at læse følgende:

Til

Aftentidende, her.

Vær saa venlig at optage følgende Annonce:

En ung Dame af god Familie, 17 Aar, chic og køn og meget formuende, ønsker af Mangel paa passende Omgangskreds at stifte Bekendtskab med en nobel Herre. Billet mrkt. "Troskab 909" modtager Aftentidendes Kontor.

Lily ser først uforstaaende paa Mary, men lidt efter lidt dæmrer det hos hende, hvad Marys Mening er, og de slaar begge en høj Latter op, tager hinanden om Livet og danser rundt som

besatte. Optaget af Ideen som de er, tager de en to tre Tøjet
II paa og styrter hen til Bladets Kontor. Men ankommen til Indle-
veringsruden for Annoncer bliver de alligevel betænkelige, da
ingen af dem tør gaa hen og aflevere Annoncen. En ^{Lilstedesvandt} ~~forbipasse-~~
~~rende~~ Kioskdreng, der har altfor travlt til at se hvad der staar
i Manuskriptet, faar de for gode Ord og Betaling til at gaa hen
og aflevere Annoncen. Man ser Ekspedienten smile godmodigt og
klø sig i Nakken ; pludselig rejser han sig op, stikker Hovedet
ud af Ruden, ser hen ad Gangen og opdager de to unge Piger, der
imidlertid et Øjeblik har vendt Ryggen til. Idet Ekspedienten
trækker sig tilbage, nikker og smiler han forstaaende, alt me-
dens han expederer Kioskdrengen.

III gade _____
Avisen udkommer næste Dag; Mary og Lily skynder sig
at faa fat i Bladet og finder under stor Jubel Annoncen.

IV Cafe _____
Grosserer Frandsen og hans Ven Kontorchef Raaby tilbringer
hver Dag efter Kontortid en Times Tid i hinandens Selskab paa
Stamkafeen. Efter at have faaet en Forfriskning, læser de Dagens
Aviser. Grosserer Frandsen opdager først Annoncen; det giver et
lille Sæt i ham, og han skæver over til Vennen om denne har op-
daget noget. Nej, han er langt inde i en interessant Artikel, og
Frandsen tager da forsigtig sin Lommebog op og noterer sig Annon-

cens Indhold, alt medens han smiler forventningsfuld. Han faar nu pludselig travlt med at komme afsted til stor Forundring for Vennen, der ikke kan forstaa Grunden til hans pludselige Opbrud.

Da Frandsen er gaaet, faar ^{Raaby} ~~Frandsen~~ fat paa Avisen qu., opdager Annoncen, klipper den ud og skynder sig ogsaa hjem.

5
Paa et Dobbeltbillede ser man derefter baade Frandsen og Raaby komme ind i deres resp. Stuer, kaste Tøjet og strax sætte sig til deres Skrivebord ifærd med at skrive en lille Billet. Af og til løfter de Hovedet og ser drømmende frem for sig.

6
Trappeafsats.
Frandsen og Raaby er foruden Venner tillige Naboer, d. v. s. de boer paa samme Trappeafsats, og man ser dem da samtidig træde ud af Entredøren med Brevet i Haanden, men hurtigt

skjule Brevet, da de bliver hinanden var. De lader begge som Mødet er tilfældigt hvad det jo i Virkeligheden ogsaa er, og følges passiarende ad ned ad Trappen. Uden for Gadedøren standser de begge; mod Sædvane føler de sig i Øjeblikket gensidig generet af hinandens Selskab, og da Frandsen med en Gestus lader Raaby vide, at han skal til højre, er sidstnævnte straks klar over, at han skal til venstre, og de skilles med et usædvanligt venskabeligt Haandtryk. Men de har imidlertid begge samme Maal:

Aftentidendes Kontor.

8
Udenfor Bladets Kontor.
De to venner kommer nu fra hver sin Side gaaende mod Bladets Kontor. Indgangen til dette befindet sig i et paa Bygningen værende Fremspring, der ikke tillader de to Venner at se hinanden, før de mødes lige uden for Indgangen. Idet de mø-

des bliver de begge som naturligt er, noget forfjamskede, men da den ene ikke vil lade den anden vide, at han har Ærinde paa Bladkontoret, lader de begge som Mødet er tilfældigt, og efter en hastig Hilsen lader de begge som de skal videre og de fortsætter deres Vej forbi Bladkontoret. Saasnart de har gaaet nogle faa Skridt, vender de imidlertid begge om, og idet de nu er skjult for hinanden af Fremspringet paa Bygningen, lister de sig begge tilbage. De skal jo begge ind paa Bladkontoret, men den ene vil dog først se, om den anden er ude af Syne, og i den Hensigt ser man dem begge paa en Gang og hver fra sin Side stikke Hovedet frem fra deres Skjul bag Fremspringet, for lige saa hurtigt at trække det tilbage igen, da de faar Øje paa hinanden, og denne Forestilling gentager sig nogle Gange. Frandsen bliver nu paa sin Side ganske overbevist om, at Raaby vil udspionere ham, og Raaby er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at Frandsen vil udspionere ham. De lister sig da tilbage, faar fat paa en Kioskdreng og lader ham besørge Brevet.

9. Expeditionen

Der er imidlertid mange andre noble Herrer, der ønsker at reflektere paa den chice unge Dame. Man ser saaledes, idet Billedet optages uden for Aftentidendes Kontor, forskellige Typer paa noble Herrer: en ældre meget svær Herre, en halt Mand, en Student en arbejdsklædt Mand etc. (overlades til Instruktøren.)

10. Dagen efter. Bladkontoret

De to unge Piger møder forlegne og frygtsomme paa Bladkon-

11.
 Gennem
 toret for at spørge efter Billetter, og til deres store Overras-
 kelse faar de hele Favnen fuld af Breve. De skynder sig ganske
 fortumlede hjem med Brevene, og under Latter og høje Jubelraab
 finder Aabningen Sted. Hele Værelset flyder i Breve. Men nu kom-
 mer de til det store Spørgsmaal:

"Hvem af dem skal vi tage?"

De grunder lidt, men nu faar Mary en Ide, om mulig end-
 nu mere vanvittig end den første:

"Vi sætter dem alle Stævne paa en Gang!"

Og nu begynder der et Skriveri; alle skal de jo have
 Svar, og Svaret - der er ens til dem alle - ser saaledes ud:

Mød mig imorgen Aften Kl. 8 paapladsen. Bær
 som Kendetegn en Rose i Munden. De skal komme i Auto-
 mobil, jeg kommer ogsaa i Bil.
 Deres skønne ubekendte.

12.
 Paa et Dobbeltbillede ser man Frandsen og Raaby komme
 hjem i deres Stuer, og paa Skrivebordet finde Brevet. Deres
 Glæde over at tro sig som den foretrukne er overstrømmende, og
 de giver sig straks i Gang med deres Garderobe, og sidder slut-
 telig med Uhret i Haanden for at vente paa at Klokken skal nær-
 messig 8.- ^{Trapper} Nøjagtig paa samme Tid ser man dem rejse sig, tage
 deres Overtøj paa og forsigtig - for ikke at varsko den spione-
 rende Nabo - liste sig ud af Entredøren, som de forsigtig luk-
 ker efter sig. - Først i det Øjeblik de vender sig om for at

13
 5

gaa ned ad Trappen, bliver de hinanden var; Rosen som de holder i Haanden skjuler de hurtigt og deres bortvendte Ansigter viser en ærgerlig Grimasse. Der er imidlertid ikke andet for at gøre end bide i det sure Æble og lade som ingenting, og under en anstrengt Konversation følges de ad ned ad Trappen. Nede paa Gaden hilser de af og gaar hver sin Vej, idet de begge af og til ser tilbage efter den spionerende Nabo.- Den første Bil de møder, entrer de, og Chaufføren faar Ordren: Tilpladsen!

14

15

Glückspladsen

Frandsen kommer først til Mødestedet. Der er ikke et Menneske at se; han afskediger sin Chauffør, tager Rosen i Munden og vandrer frem og tilbage, spejdende efter Automobilet, der skal bringe den skønne ubekendte. Endelig ser han en Bil komme susende. Jo, det maa være hende! Han springer den i Møde hjælper selv til at faa den standset (da han ikke synes den kan standse hurtigt nok), tager sin Rose i Munden og springer forventningsfuld hen for at aabne Døren. Idet han aabner denne knæler han i ydmyg Tilbedelse ned paa Jorden for at modtage den Elskede. Og se: ud af Bilen træder - Raaby, med en Rose i Munden.

Tableau!

Frandsen bliver rasende; han griber Raaby i Kraven og ryster ham og et veritabelt Slagsmaal er ifærd med at op-

staa, da en Bil ruller frem imod dem. De glemmer deres Uenighed: Det maa være hende, og begge styrter de hen til Bilen og slaas om at komme til at lukke Døren op for den skønne. Og ud af Bilen træder - en ældre svær Herre med en Rose i Munden. Han faar Prygl, Hatten slaar de ned over Ørerne paa ham og river Rosen ud af Munden paa ham.- Der er imidlertid ikke megen Tid: en ny Bil træder frem paa Skuepladsen og alle tre styrter de den i Møde. Nok et Mandfolk med en Rose i Munden.....

.....

Nu gaar der pludselig en Praas op for de to Venner; de er bleven holdt for Nar; der er nogen der vil have dem til Bedste, og i deres Harmes herover føjer det skilte sig atter sammen: fælles Skade, fælles Trøst. Vennerne beslutter sig til en fælles Aktion. Pladsen er imidlertid bleven fyldt med Herrer, alle med røde Roser i Munden, og saasagt der viser sig en ny Bil, styrter de den alle i Møde, men ak!, det er stadig Mandfolk med røde Roser.

De to venner vil have Hævn; de vil finde den eller de formastelige, der har drevet Spot med dem. Men først maa de have alle disse rosepyntede Mandfolk af Vejen. Og uden megen Snak kalder de paa tre Automobiler, faar disse stillet op paa Rad og skrider saa til Handling.

De rosepyntede Herrer har med stigende Forundring iagttaget, at der blandt dem findes 2 Mennesker, der har andet

at bestille end at løbe rundt med Roser i Munden, og de har spændt afventet, hvad mon Meningen kan være med denne omhyggelige Placering af Automobiler.- Men de faar ikke Lov at vente længe. Frandsen paatager sig en Diktators Mine, retter sit Blik paa en af de rosepyntede Herrer, og betyder ham høfligt, men bestemt, at han skal tage Plads i den ene af Bilerne. Den tiltalte ryster smilende paa Hovedet; anser Frandsen ham mon for at være Idiot? - og med en betegnende Gestus mod Panden gør han de omkringstaaende Herrer opmærksom paa, at de vist maa rable lidt for Frandsen. Men Piben faar med et anden Lyd. Frandsen trækker en Revolver op af Lommen, og ved Hjælp af den faar han med største Lethed vedkommende dirigeret op i Bilen.- Og som det gik ham, gaar det alle de øvrige: Som en Flok Ællinger, der skal drives i Vandet, jager Frandsen en efter en alle de rosepyntede Mandfolk ind i de ventende Biler, og efterhaanden som disse fyldes, dirigeres de bort af Raaby, der, ogsaa forsynet med Revolver, truer dem vældigt med denne idet de kører bort. Raaby har iøvrigt bevæget sig ude i Periferien for at hindre eventuelle Flugtforsøg, hvorpaa der ingen Mangel er.

Pladsen er tom, og de to Venner omfavner smilende hinanden.

Hele den Forestilling der er udspillet paapladsen har i hvert Fald haft to Tilskuere. De to unge Piger har fra et Vindue iagttaget hele Optrinnet og moret sig kostelig, og indskudt mellem Optrinaene paapladsen ser man de leende Pigeansigter i Vinduet. De to unge Piger har i Vinduet haft staaende en Papkasse, indeholdende alle de modtagne Billetter fra noble Herrer, og idet de unge Piger, da Pladsen tømmes, gaar bort fra Vinduet, kommer den ene af dem af Vanvare til at give Kassen et lille Skub med det Resultat, at den falder ud af det aabenstaaende Vindue og ned paa Gaden, hvor Brevene daler ned som hvide Duer. Frandsen og Raaby, der efter at have omfavnet hinanden begiver sig hjemad, er imidlertid ikke kommen længere bort, end de hører det lille Smæk det giver, da Kassen falder ned paa Jorden. De vender sig om, gaar tilbage og undersøger nysgerrig de mange Breve. Stor bliver deres Overraskelse, da de uden paa alle Konvulutter læser Udskriften:

Billet mrkt. Troskab 909
Aftentidendes Kontor

Frandsen og Raaby er nu klar over, at den eller de for-
mastelige maa befinde sig i Nærheden, og de skjuler sig i en
Døraabning og afventer spændt, hvem der vil komme og samle
Brevene op.

De faar ikke Lov at vente længe. I samme Øjeblik
som de unge Piger ser Kassen med Indhold forsvinde ud af Vin-

duet, er deres første Tanke at komme ned og samle Brevene op, thi de er jo kompromitterende i høj Grad. De styrter ud af Værelset, ned ad Trapperne og ud paa Gaden, og giver sig med feberagtig Hast til at samle Brevene sammen. Frandsen og Raaby, der nu er sikre paa deres Bytte, trykker sig til at begynde med tæt sammen af Frygt for at blive set, men da Damerne har faaet alle Brevene samlet op, kan Frandsen ikke styre sig længere, og trods det at Raaby gør Forsøg paa at holde ham tilbage, styrter han med vilde Fagter hen imod de to unge Piger, saaledes at han afskærer dem Vejen tilbage til Huset, og Raaby følger efter. De to unge Piger, der genkender Frandsen og Raaby som to af deres Ofre, er nu klar over, at de er opdaget og tager skrækslagne Flugten.

18. *gode.*
Om denne Flugt skal her kun gives Dessainer. De to unge Piger løber med hinanden i Haanden og er nogenlunde jævnbyrdige Løbere, hvilket derimod ikke kan siges om Frandsen og Raaby, idet navnlig sidstnævnte daarligt kan følge med. Saasnart de to Venner er ved at hale ind paa Damerne, kommer der altid noget i Vejen med Raaby; enten falder han, eller ogsaa støder han i Terrainet paa - i Relation til ham - uovervindelige Hindringer.

19
Flugten foregaar bl. a. over en Jernbaneoverskøring inde i Byen, og til Held for de unge Piger naar de at komme over umiddelbart forinden Bommene sænker sig, hvorimod de to Venner netop lige

naar at løbe Panden mod Bommene, som disse gaar mod Jorden.

Vennerne kravler imidlertid over - de unge Piger vil ellers faa for stort et Forspring - men Raaby er atter her uheldig. Idet han er ifærd med at klavre over den første Bom, taber han sin Hat paa den ene Side akkurat samtidig med at han springer ned paa den anden Side af Bommen. Der er ikke andet at gøre; han maa tilbage over Bommen og hente den, og Damerne vinder dermed et større Forspring.

20
De to unge Piger er imidlertid efterhaanden bleven aldeles udmattede, og det samme gælder Frandsen og Raaby. Flugten ender paa ~~en Trappe (i det fri)~~ eller en stejl Skraaning, og Partiet staar nu saaledes, at de to unge Piger ligger øverst paa ~~Trappen~~ ^{Trappen}, og de to Venner et Stykke nedenfor, men alle er de aldeles udasede, og navnlig de to unge Piger kan ikke røre sig ud af Stedet.

Høvedet

Frandsen og Raaby kan ved Anspændelse af deres sidste ^{hver} Kræfter netop naa at faa fat i et Ben paa hver af de unge Damer. Disse vil imidlertid ikke ladensig trække ned, og Følgen heraf bliver, at saavel Sko som Strømpe bliver halet af dem. Det var noget der rigtig passede i Frandsens og Raabys Kram, og idet de morer sig ustyrlig over den Vending Sagerne har taget, vifter de triumpherende med Sejrstrofærne, medens de unge Piger rød- mende og skamfulde skjuler deres Nøgenhed. Der indledes nu

Fredsforhandlinger; Damerne vil gerne have skjult deres Nøgenhed
men Sejrherrerne stiller lidt for strenge Betingelser. De for-
langer hver et Kys, Frandsen af Mary og Raaby af Lily, og -
Varerne skal bringes. Dog efter lang Tids Vaklen beslutter de
sig til lige saa godt at springe i det som krybe i det, og rød-
mende og undseelige nærmer de sig de to Venner, der mageligt
har sat sig til Rette, og afleverer det ønskede.

-0-0-0-0-0-0-